

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (pátého senátu)

15. prosince 2016 *

„Celní unie — Dovoz výrobků z tuňáka z Ekvádoru — Dodatečné vybrání dovozního cla — Žádost o nevybrání dovozního cla — Článek 220 odst. 2 písm. b) a článek 236 nařízení (EHS) č. 2913/92 — Oznámení dovozcům zveřejněné v Úředním věstníku — Dobrá víra — Žádost o prominutí dovozního cla — Článek 239 nařízení (EHS) č. 2913/92“

Ve věci T-548/14,

Španělské království, zastoupené původně A. Rubio Gonzálezem, poté V. Ester Casas, abogado del Estado,

žalobce,

proti

Evropské komisi, zastoupené P. Arenasem, A. Caeirosem a B.-R. Killmannem, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh podaný na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení článku 2 rozhodnutí Komise C(2014) 3007 final ze dne 15. května 2014, kterým bylo konstatováno, že v konkrétním případě je prominutí dovozního cla odůvodněno pro určitou částku, ale není odůvodněno pro jinou částku (REM 03/2013),

TRIBUNÁL (pátý senát),

při poradách ve složení A. Dittrich, předseda, J. Schwarcz (zpravodaj) a V. Tomljenović, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: J. Palacio González, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 6. dubna 2016,

vydává tento

* Jednací jazyk: španělština.

Rozsudek

Skutkový základ sporu

- 1 V období od 30. června 2009 do 24. září 2010 dovezla ACTEMSA SA (dále jen „dlužník“), která je společností usazenou ve Španělsku, do Evropské unie výrobky získané zpracováním tuňáka, a sice konzervovaného tuňáka a zmrazené hřbety z tuňáka, u nichž byl jako původ uveden Ekvádor (dále jen „sporné dovozy“).
- 2 Dlužník podal ke španělským celním orgánům žádost o uplatnění systému všeobecných celních preferencí (dále jen „GSP“) na sporné dovozy, přičemž na podporu svých celních prohlášení předložil osvědčení o původu zboží na tiskopise A vydaná ekvádorskými orgány na základě formuláře předloženého vývozcem, který jako původ výrobků uvedl Ekvádor a prohlásil, že podmínky pro získání osvědčení o původu zboží byly splněny.
- 3 Na základě osvědčení o původu zboží předložených dlužníkem uplatnily španělské celní orgány na sporné dovozy preferenční sazební zacházení.
- 4 Během období, kdy docházelo ke sporným dovozům, připomenutého v bodě 1 výše, konkrétně dne 21. května 2010, zveřejnila Evropská komise oznámení dovozcům nadepsané „Dovoz tuňáka z Kolumbie a Salvadoru do [Unie] (Úř. věst. 2010, C 132, s. 15, dále jen „oznámení“), jehož části relevantní pro účely projednávané věci za účelem vymezení dosahu oznámení a určení, zda se toto oznámení týká sporných dovozů, jsou následující:

„[...] [K]omise oznamuje hospodářským subjektům [...] [U]nie, že existují odůvodněné obavy ohledně řádného uplatňování preferenčního režimu a použitelnosti důkazu o původu předloženého v [...] [U]nii pro konzervovaného tuňáka a zmrazené hřbety tuňáka spadající pod položku KN 1604 14, které jsou dováženy z Kolumbie a Salvadoru.

Z různých šetření vyplývá, že u značného množství konzervovaného tuňáka a zmrazených hřbetů z tuňáka spadajících pod položku KN 1604 14 se jako jejich původ uvádí Kolumbie či Salvador, k čemuž nejsou způsobilé.

Vedle toho nelze vyloučit, že zásilky jsou dováženy z jiných zemí, které požívají výhod (GSP), aniž by splňovaly požadavky na kumulaci původu, které jsou stanoveny v pravidlech systému GSP týkajících se původu.“

- 5 V období od 14. září do 30. září 2010 vedli zástupci Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) a některých členských států vyšetřování v Ekvádoru s cílem určit původ surovin používaných při výrobě výrobků získaných zpracováním tuňáka, jež pocházely z této země a byly vyváženy do Unie s osvědčeními o původu zboží na tiskopise A vydanými v této zemi za účelem uplatnění preferenčního sazebního zacházení.
- 6 Ze závěrečné zprávy OLAF vyplývá, že ekvádorské orgány neprávem vydaly osvědčení o původu zboží na tiskopise A pro výrobky z tuňáka zpracované v Ekvádoru ze surovin ulovených salvadorskými a panamskými rybářskými plavidly, neboť pravidla umožňující dovodit, že zboží pocházelo z Ekvádoru, nebyla splněna.
- 7 OLAF v souvislosti se syrovými rybami ulovenými salvadorskými plavidly uvedl, že orgány této země nedoložily původ ryb v souladu s článkem 72a a článkem 80 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. 1993, L 253, s. 1; Zvl. vyd. 02/06, s. 3), a v souvislosti se syrovými rybami

uloženými panamskými plavidly uvedl, že osvědčení o původu zboží na tiskopise A byla vydána panamskými orgány, ale pravidlo přidané hodnoty stanovené v článku 70 nařízení č. 2454/93 nebylo dodrženo.

- 8 Vzhledem k tomu, že se na sporné dovozy nemohlo uplatnit preferenční sazební zacházení, zahájily španělské orgány v roce 2012 řízení o dodatečném vybrání dovozního cla a na dotyčné operace uplatnily sazbu ve výši 24 % podle společného celního sazebníku, takže částka vymáhaného cla činila 2 094 850,62 eura.
- 9 Několika dopisy, z nichž poslední byl ze dne 7. února 2013, podal dlužník ke španělským orgánům žádost o prominutí dovozního cla na základě článku 236 ve spojení s čl. 220 odst. 2 písm. b) nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. 1992, L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307, dále jen „CKS“), nebo podpůrně na základě článku 239 CKS.
- 10 Dopisem ze dne 18. dubna 2013 požádaly španělské orgány Komisi o určení, zda je dán důvod k prominutí dovozního cla na základě článku 236 ve spojení s čl. 220 odst. 2 písm. b) CKS a s články 869 a 871 nařízení č. 2454/93, nebo podpůrně na základě článku 239 CKS a článku 905 nařízení č. 2454/93.
- 11 Dopisy ze dnů 8. května a 17. září 2013 požádala Komise o doplňující informace, které španělské orgány poskytly v dopisech ze dnů 28. května a 21. října 2013. Dlužník se mohl s každou z těchto dvou žádostí o informace seznámit a předložit vyjádření k odpovědi, kterou španělské orgány zamýšlely zaslat.
- 12 Dopisem ze dne 12. února 2014 vyzvala Komise podle článků 873 a 906a nařízení č. 2454/93 dlužníka k tomu, aby vyjádřil své připomínky ke každé právní či skutkové otázce, jež by podle něj mohly vést k zamítnutí jeho žádosti. Dlužník odpověděl dopisem ze dne 5. března 2014, ve kterém měl za to, že nenese odpovědnost za chybu ze strany ekvádorských orgánů. Rovněž zdůraznil svoji dobrou víru, jakož i svůj nesouhlas se zjištěními Komise ohledně nedostatku jeho náležité péče v případě dovozů uskutečněných po 21. květnu 2010.
- 13 Dne 8. května 2014 se v souladu s články 873 a 907 nařízení č. 2454/93 sešla odborná skupina složená ze zástupců členských států k projednání dané věci.
- 14 Rozhodnutím C(2014) 3007 final ze dne 15. května 2014 Komise shledala, že v konkrétním případě je prominutí dovozního cla odůvodněno pro určitou částku, ale není odůvodněno pro jinou částku (REM 03/2013) (dále jen „napadené rozhodnutí“).
- 15 V rámci posouzení žádosti založené na článku 236 ve spojení s čl. 220 odst. 2 písm. b) CKS Komise v bodě 26 odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatovala, že ekvádorské celní orgány nesprávně uplatnily pravidla o vydávání osvědčení o původu zboží na tiskopise A a dále že skutečnost, že při podání žádosti o vydání osvědčení učinila vyvážející společnost nesprávná prohlášení, nestačí k vyloučení existence chyby přičitatelné ekvádorským orgánům. Komise měla tedy za to, že musí ověřit, zda dlužník mohl chybu přiměřeným způsobem zjistit, s přihlédnutím k okolnostem daného případu, povaze chyby, profesní zkušenosti a náležité péči dlužníka.
- 16 Pokud jde o povahu chyby, Komise měla v bodě 28 odůvodnění napadeného rozhodnutí za to, že opakování chyby vycházející z dlouhodobého vydávání osvědčení o původu zboží na tiskopise A ekvádorskými orgány svědčí o dobré víře dlužníka a není možné určit, zda dlužník mohl takto učiněnou chybu zjistit v případě dovozů uskutečněných před 21. květnem 2010.
- 17 V bodě 29 odůvodnění napadeného rozhodnutí měla Komise za to, že dlužník má rozsáhlou profesní zkušenost, neboť působí v odvětví dovozu-vývozu produktů rybolovu z Latinské Ameriky, Afriky a zemí východní Asie.

- 18 Pokud jde o náležitou péči dlužníka, Komise v bodech 30 až 36 odůvodnění napadeného rozhodnutí rozlišovala mezi dovozy uskutečněnými dlužníkem před 21. květnem 2010, což je den, kdy Komise zveřejnila předmětné oznámení, a dovozy uskutečněnými po tomto dni. S odvoláním se na to, že oznámení uvádělo, že „nelze vyloučit, že zásilky jsou dováženy z jiných zemí, které požívají výhod GSP, a že nesplňují požadavky na kumulaci původu, které jsou stanoveny v pravidlech systému GSP týkajících se původu“, Komise shledala, že dlužník měl po 21. květnu 2010 přijmout veškerá potřebná opatření ke kontrole dokladů o původu, aby zajistil správné uplatňování pravidel týkajících se preferenčního zacházení, a konkrétně s ohledem na pravidla o regionální kumulaci. Od zveřejnění oznámení nebylo tedy již možné mít za to, že dlužník byl v dobré víře. Naproti tomu u dovozů uskutečněných před zveřejněním oznámení nebyl dán žádný důvod k pochybnostem o dobré víře dlužníka ani o a jeho náležité péči.
- 19 Komise dále v bodech 39 až 48 odůvodnění napadeného rozhodnutí zkoumala podmínky stanovené článkem 239 CKS k tomu, aby clo bylo prominuto pro dovozy uskutečněné po 21. květnu 2010. Pokud jde o první podmínku, Komise poté, co připomněla, že důvěra v platnost osvědčení o původu, která se ukázala být neplatná, nezakládá existenci zvláštní situace, měla za to, že se dlužník nenacházel ve zvláštní situaci oproti jiným subjektům vykonávajícím tutéž podnikatelskou činnost. Komise rovněž upřesnila, že ani druhá podmínka týkající se náležité péče očekávané od zkušeného dovozce nebyla splněna a odkázala na úvahy týkající se náležité péče dlužníka zkoumané v rámci uplatnění článku 220 CKS.
- 20 Komise proto v napadeném rozhodnutí dospěla k následujícímu:

„Článek 1

Dovozní clo ve výši 999 863,58 eura, o jehož prominutí požádalo Španělské království dne 18. dubna 2013, se promíjí ve vztahu k dovozům uskutečněným v období od 1. ledna 2009 do 20. května 2010.

Článek 2

Dovozní clo ve výši 1 094 987,04 eura, o jehož prominutí požádalo Španělské království dne 18. dubna 2013, se nepromíjí ve vztahu k dovozům uskutečněným v období od 21. května 2010 do 24. září 2010.“

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 21 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 24. července 2014 podalo Španělské království projednávanou žalobu. Komise předložila žalobní odpověď dne 7. října 2014. Dne 22. prosince 2014 předložilo Španělské království repliku a dne 17. února 2015 předložila Komise dupliku.
- 22 Na základě zprávy soudce zpravodaje rozhodl Tribunál (pátý senát) o zahájení ústní části řízení.
- 23 Řeči účastníků řízení a jejich odpovědi na otázky položené Tribunálem byly vyslechnuty na jednání konaném dne 6. dubna 2016.
- 24 Španělské království navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil článek 2 napadeného rozhodnutí,
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 25 Komise navrhuje, aby Tribunál:
- zamítl žalobu v plném rozsahu,

— uložil Španělskému království náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

- 26 Španělské království uplatňuje na podporu žaloby tři žalobní důvody. První z nich vychází z porušení čl. 220 odst. 2 písm. b) pátého pododstavce CKS, druhý vychází z porušení článku 239 CKS a třetí důvod, který byl uplatněn podpůrně, vychází z porušení čl. 220 odst. 2 písm. b) pátého pododstavce CKS, pokud jde o pravidlo regionální kumulace stanovené v nařízení č. 2454/93.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 220 odst. 2 písm. b) pátého pododstavce CKS

- 27 Na úvod je třeba připomenout, že čl. 220 odst. 2 písm. b) CKS váže dodatečné nevybrání dovozního cla vnitrostátními orgány na splnění tří kumulativních podmínek (viz obdobně rozsudek ze dne 14. listopadu 2002, Ilumitrónica, C-251/00, EU:C:2002:655, bod 37 a citovaná judikatura).
- 28 Zaprvé muselo k nevybrání cla dojít následkem chyby ze strany samotných příslušných orgánů. Zadruhé musela být chyba ze strany těchto orgánů takové povahy, že ji osoba povinná zaplatit clo jednající v dobré víře nemohla přiměřeným způsobem zjistit, navzdory své profesní zkušenosti a náležité péči, kterou musela vynaložit. A konečně musí tato osoba dodržet všechna ustanovení platných předpisů týkající se jejího celního prohlášení (viz obdobně rozsudek ze dne 14. listopadu 2002, Ilumitrónica, C-251/00, EU:C:2002:655, bod 38 a citovaná judikatura).
- 29 Dodržení těchto podmínek musí být posuzováno vzhledem k cíli čl. 220 odst. 2 písm. b) CKS, kterým je chránit legitimní očekávání osoby povinné zaplatit clo, pokud jde o opodstatněnost všech skutečností, které mají vliv na rozhodnutí, zda bude clo vybráno, či nikoliv (viz obdobně rozsudek ze dne 14. listopadu 2002, Ilumitrónica, C-251/00, EU:C:2002:655, bod 39 a citovaná judikatura).
- 30 Nicméně podle čl. 220 odst. 2 písm. b) pátého pododstavce CKS se osoba povinná zaplatit clo nemůže odvolávat na dobrou víru, pokud Komise zveřejnila v *Úředním věstníku Evropské unie* oznámení dovozcům o existenci odůvodněných pochybností, zda zvýhodněná třetí země správně uplatňuje preferenční režim (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 1. října 2009, Agrar-Invest-Tatschl v. Komise, C-552/08 P, EU:C:2009:605, body 56 a 57), přičemž toto ustanovení nepočítá s možností, že by osoba povinná zaplatit clo mohla svou dobrou víru prokázat přijetím dalších opatření k zajištění pravosti a správnosti osvědčení pro účely preferenčního zacházení (rozsudek ze dne 8. října 2008, Agrar-Invest-Tatschl v. Komise, T-51/07, EU:T:2008:420, bod 42).
- 31 Právě ve světle těchto úvah je třeba posoudit první žalobní důvod.
- 32 Španělské království v podstatě tvrdí, že pokud se Komise rozhodne odchytil od stanoviska vnitrostátních orgánů, musí na základě relevantních skutečností prokázat existenci hrubě nedbalého chování uvedeného hospodářského subjektu. Komise se omezila na odkaz na povinnost dovozců přijmout veškerá potřebná opatření pro kontrolu důkazů o původu obsaženou v oznámení, aniž prokázala, v čem spočívá nesplnění povinnosti náležité péče nebo dobré víry ze strany dlužníka. Podle Španělského království přitom zveřejnění oznámení nebrání tomu, aby se dlužník odvolával na svou dobrou víru, neboť toto oznámení se týká pouze dovozu z Kolumbie a Salvadoru a jeho účinky nelze vztáhnout na další země náležející k regionálnímu sdružení II, jako je Ekvádor, mezi kterými se uplatňuje pravidlo regionální kumulace (viz též bod 48 výše).

- 33 Komise má za to, že argumentace Španělského království musí být odmítnuta. V podstatě nejprve připomíná, že pokud zboží, na které se případně uplatnilo preferenční sazební zacházení, nemá uvedený původ nebo jeho původ nelze ověřit, příslušné orgány musí v zásadě dodatečně zaúčtovat dovozní clo.
- 34 Podle Komise je první podmínka stanovená v čl. 220 odst. 2 písm. b) CKS k tomu, aby clo nebylo dodatečně vybráno, splněna, jelikož se ekvádorské orgány dopustily chyby tím, že vydaly osvědčení o původu zboží na tiskopise A navzdory nedodržení pravidel o regionální kumulaci.
- 35 Jakkoli byly dvě zbývající podmínky stanovené v uvedeném ustanovení splněny před 21. květnem 2010, po tomto datu již dále splněny nebyly. Počínaje tímto datem se již dlužník nemohl podle čl. 220 odst. 2 písm. b) pátého pododstavce CKS odvolávat na svou dobrou víru, neboť se oznámení vztahuje i na Ekvádor a dlužník nepostupoval s náležitou péčí, aby zajistil dodržení podmínek týkajících se preferenčního sazebního zacházení.
- 36 Komise má za to, že unijní judikatura nevyřešila otázku, zda čl. 220 odst. 2 písm. b) pátý pododstavec CKS zakládá nevyvratitelnou domněnku. Komise je názoru, že hospodářský subjekt se za určitých výjimečných okolností může odvolávat na svou dobrou víru poté, co prokáže, že v návaznosti na zveřejnění oznámení dovozcům byla provedena další ověření.
- 37 Komise má dále za to, že v případě zveřejnění oznámení dovozcům nese důkazní břemeno ohledně dobré víry a náležité péče dlužník. V projednávané věci Španělské království nepodalo žádný důkaz o tom, že po zveřejnění uvedeného oznámení přijal dlužník další opatření k ujištění se o původu zboží.
- 38 Komise podotýká, že předmětné oznámení zmiňuje Kolumbii a Salvador a pro devět dalších zemí z regionálního sdružení II uvádí případnou existenci nesrovnalostí u výrobků spadajících pod stejnou položku celního sazebníku jako sporné dovozy. Podle Komise tak oznámení zmiňuje těchto devět dalších zemí, aniž je výslovně jmenuje. Zkušený hospodářský subjekt z oznámení dovodí existenci nebezpečí pro všechny země náležející k regionálnímu sdružení II, pokud jde o regionální kumulaci. Komise též připomíná, že v oznámení dovozcům může oprávněně a obecně odkazovat na několik zemí, jak již předtím dvakrát učinila.
- 39 Oznámení upozorňuje dovozce na nutnost přijmout opatření v souvislosti s dovozy ze všech zemí sdružení II. Suroviny pocházející z Kolumbie nebo Salvadoru totiž mohou být vyváženy do jiné země náležející ke sdružení II s cílem jejich použití při opracování výrobků získaných zpracováním tuňáka za účelem jejich vývozu do Unie. Na základě uplatnění zásady regionální kumulace by tyto výrobky mohly být považovány za pocházející z Ekvádoru, aniž by dovozce do Unie znal původ suroviny.
- 40 Komise navíc tvrdí, že ze znění čl. 220 odst. 2 písm. b) CKS ani z jejího sdělení ze dne 5. prosince 2000, kterým se v oblasti preferenčních sazebních režimů stanovují podmínky pro informování hospodářských subjektů a správních orgánů členských států v případě „odůvodněné pochybnosti“ ohledně původu zboží (Úř. věst. 2000, C 348, s. 4) nebo sdělení ze dne 30. října 2012, kterým se v rámci preferenčních sazebních režimů stanovují podmínky pro informování hospodářských subjektů a správních orgánů členských států v případech odůvodněné pochybnosti ohledně původu zboží (Úř. věst. 2012, C 332, s. 1), na která se odvolává Španělské království před Tribunálem, nevyplývá, že odůvodněné pochybnosti musí být vyjádřeny ve vztahu k zemím nebo výrobkům spadajícím do působnosti oznámení, neboť tyto pochybnosti vyjádřené ve vztahu k určitým zemím znamenají též nesrovnalosti ohledně dalších zemí téhož regionálního sdružení.
- 41 Pokud jde o období po zveřejnění uvedeného oznámení, Komise má za to, že dlužník měl přijmout opatření k ujištění se o původu zboží. Je toho názoru, že oznámení vyzývalo ke zdvojnásobení preventivních opatření ohledně dovozů ze všech zemí regionálního sdružení II, neboť výrobek údajně pocházející z Ekvádoru může obsahovat potenciálně nelegální surovinu pocházející z Kolumbie nebo

Salvadoru. S ohledem na velmi omezený počet oznámení dovozcům zveřejněných Komisí nelze mít za to, že dlužník, který dováží výrobky ze země náležející k témuž regionálnímu sdružení jako subjekt, na který se vztahuje oznámení, aniž bere toto oznámení v úvahu, postupuje s náležitou péčí. Dlužník každopádně nepřijal potřebná opatření k zajištění náležité kontroly dokladů o původu pro uplatnění preferenčního sazebního zacházení.

- 42 Komise v duplice tvrdí, že ze závěrečné zprávy OLAF sice vyplývá možnost oznámení zrušit nebo změnit, pokud Salvador změní své chování, to se však týká pouze této země, kdežto oznámení je i nadále platné pro ostatní země regionálního sdružení II. Podle Komise nejsou oznámení dovozcům, která citovala, dotčena nedostatkem právní jistoty a nepředstavují výjimku z běžného režimu. Pokud jde o náležitou péči subjektu, Komise dodává, že jelikož oznámení vyjádřilo pochybnosti o správném uplatňování ustanovení o regionální kumulaci, bylo podle judikatury na dlužníkovi, aby se informoval a vyhledal si všechna možná objasnění k tomu, aby neporušoval výše uvedená ustanovení, což však dlužník neučinil.
- 43 Komise má konečně za to, že i když jí příslušelo prokázat nedostatek náležité péče na straně dlužníka, tuto povinnost splnila tím, že vysvětlila obsah oznámení, přičemž poukázala na rozsáhlou zkušenost dlužníka s dovozem předmětných výrobků, takže dlužník měl mít pochybnosti o správném uplatňování pravidel o původu, a zdůraznila neexistenci dalších opatření přijatých dlužníkem po zveřejnění uvedeného oznámení.
- 44 Podle ustálené judikatury musí být zásady právní jistoty a ochrany legitimního očekávání dodržovány zejména orgány Unie (viz rozsudek ze dne 9. července 2015, *Salomie a Oltean*, C-183/14, EU:C:2015:454, bod 30 a citovaná judikatura). Z toho zejména vyplývá, že unijní právní předpisy musí být určité a jejich uplatnění pro procesní subjekty předvídatelné, přičemž tento požadavek právní jistoty je zvláště přísný v případě právní úpravy, která může mít finanční důsledky, tak aby bylo dotčeným osobám umožněno přesně se seznámit s rozsahem povinností, které jim tato úprava ukládá (rozsudky ze dne 15. prosince 1987, *Irsko v. Komise*, 325/85, EU:C:1987:546, bod 18, a ze dne 9. července 2015, *Salomie a Oltean*, C-183/14, EU:C:2015:454, bod 31).
- 45 Kromě toho bylo judikováno, že absolutní vyloučení dobré víry v případě zveřejnění oznámení dovozcům zaručuje velmi vysokou úroveň právní jistoty (rozsudek ze dne 8. října 2008, *Agrar-Invest-Tatschl v. Komise*, T-51/07, EU:T:2008:420, bod 43).
- 46 Ze samotného znění čl. 220 odst. 2 písm. b) CKS totiž vyplývá, že zveřejnění oznámení dovozcům, v němž se upozorňuje na odůvodněné pochybnosti o správném uplatňování preferenčního režimu zvýhodněnou třetí zemí, v *Úředním věstníku Evropské unie* zakazuje, aby se dovozci od okamžiku tohoto zveřejnění odvolávali na svou dobrou víru, a tím zajišťuje velmi vysokou úroveň právní jistoty a vede vnitrostátní orgány nebo Komisi k zamítnutí žádosti o nevybrání dovozního cla.
- 47 V projednávané věci je v článku 2 napadeného rozhodnutí zamítnuta žádost o nevybrání dovozního cla za období od 21. května 2010, tj. dne zveřejnění oznámení.
- 48 Vzhledem k tomu, že Španělské království zpochybňuje použitelnost oznámení na sporné dovozy, k nimž došlo z Ekvádoru, a nikoli z Kolumbie a Salvadoru, což jsou země, na které se vztahuje předmětné oznámení, je před případným podáním odpovědi na argumenty, v nichž se tvrdí, že dlužník jednal v dobré víře, třeba určit dosah tohoto oznámení. V této souvislosti je s přihlédnutím k argumentům Komise uplatněným před Tribunálem třeba předeslat, že podle čl. 72 odst. 3 písm. b) nařízení č. 2454/93 je pro účely použití regionální kumulace regionální sdružení II tvořeno následujícími zeměmi: Bolívie, Kolumbie, Kostarika, Ekvádor, Salvador, Guatemala, Honduras, Nikaragua, Panama, Peru a Venezuela.
- 49 Zprv je třeba podotknout, že oznámení je určeno hospodářským subjektům, které jsou dovozci výrobků z tuňáka do Unie, tj. profesionálům, z nichž někteří mohou být zkušení nebo velmi zkušení.

- 50 Zadruté je třeba konstatovat, že oznámení neobsahuje žádnou zmínku o Ekvádoru, a to ani v jeho názvu ani v samotném textu. Z prvního pododstavce oznámení naproti tomu jasně vyplývá, že se vztahuje na dovozy výrobků z tuňáka do Unie, u nichž byly jako původ uvedeny Kolumbie nebo Salvador.
- 51 Zatřetí v oznámení jsou bez dalšího upřesnění vyjádřeny „odůvodněné pochybnosti“ o správném uplatňování preferenčního režimu a použitelnosti důkazu o původu předloženého v Unii, neboť různá šetření ukázala, že u značného množství výrobků z tuňáka byly jako původ uvedeny Kolumbie nebo Salvador a nevztahoval se na ně preferenční režim.
- 52 Začtvrté oznámení nevylučuje možnost, že zásilky jsou dováženy z jiných zemí, které požívají výhod GSP, a že nesplňují požadavky na kumulaci původu, které jsou stanoveny v pravidlech systému GSP týkajících se původu. V tomto ohledu je třeba podotknout, že není podáno žádné výslovné dodatečné upřesnění ohledně uvedeného GSP.
- 53 Je nutno konstatovat, že tyto dva posledně zmíněné poznatky nejsou jasné, a to ani tehdy, když se zohlední jejich chápání zkušeným nebo velmi zkušeným profesionálem. Nelze z nich totiž pochopit, proč se na dovozy, u nichž jsou jako původ uvedeny Kolumbie a Salvador, nevztahuje preferenční režim, ani to, zda se výraz týkající se dovozů z jiných zemí vztahuje na výrobky, u nichž byly při jejich dovozu do Unie jako původ uvedeny tyto země, nebo výrobky, u nichž byly jako původ uvedeny Kolumbie nebo Salvador, které však ve skutečnosti pocházejí z jiných zvýhodněných zemí GSP. Konečně, jak správně tvrdí Španělské království, lze si klást otázku, zda se zmínkou o GSP v oznámení mají na mysli všechny zvýhodněné země v rámci tohoto režimu, nebo pouze ty země, které náleží k těmto regionálnímu sdružení jako Kolumbie a Salvador, tj. regionálnímu sdružení II.
- 54 Za účelem určení přesného smyslu a dosahu předmětného oznámení je třeba ověřit ostatní jazykové verze tohoto oznámení, z nichž může být případně obsah informace sdělené dovozcům jasněji patrný. Nicméně již samotná skutečnost, že je nutné porovnat jednotlivé jazykové verze oznámení dovozcům, aby byl jeho dosah správně pochopen, nesvědčí o jasnosti a přesnosti uvedeného oznámení. Každá jazyková verze by v zásadě měla sama dotýcným subjektům umožňovat, aby byly dostatečně informovány o relevantních aspektech a nebezpečích, na které poukazuje Komise, neboť od těchto subjektů nelze vyžadovat, aby obecně provedly srovnávací výklad smyslu oznámení s přihlédnutím k jeho jednotlivým jazykovým verzím.
- 55 V projednávané věci je druhý pododstavec oznámení, jehož smysl a dosah nejsou ze znění francouzské verze jasně patrné (viz bod 53 výše), ve španělské verzi, jež je v projednávané věci obzvláště relevantní z důvodu dotčených subjektů a zemí, následujícího znění: „Diversas investigaciones han permitido constatar que cantidades importantes de atún en conserva y de lomos de atún congelados de la subpartida 1604 14 del SA se declaran como originarias de Colombia o El Salvador, sin cumplir las condiciones para ello.“ Z tohoto znění vyplývá, že dovozy, u nichž byly jako původ uvedeny Kolumbie nebo Salvador, nesplňují podmínky k tomu, aby jako jejich původ byla uvedena některá z těchto dvou zemí. Anglické znění uvádí totéž: „From various investigations, it results that significant quantities of canned tuna and frozen tuna loins of HS subheading 1604 14 are declared as having origin of Colombia or El Salvador, for which they are not eligible.“
- 56 Z těchto jazykových verzí oznámení vyplývá, že dovozům výrobků z tuňáka, u nichž byly jako původ uvedeny Kolumbie nebo Salvador, nemohl být takovýto původ právem přiznán, což určitým způsobem vysvětluje zamítnutí nároku na preferenční režim, jež není ve francouzské verzi zmíněno dostatečným způsobem na to, aby bylo možno dobře porozumět dosahu oznámení. Je však nutno konstatovat, že ostatní výše citované jazykové verze nic k přesnému odůvodnění uvedeného zamítnutí nedodávají. Konkrétní důvod k tomu, proč předmětným dovozům nemohl být uvedený původ právem přiznán, totiž nebyl uveden.

- 57 Z prvních dvou pododstavců oznámení je tedy třeba dovodit pouze to, že na základě odůvodněných pochybností o použitelnosti důkazu o původu předloženého v Unii bylo shledáno, že se na dovozy výrobků z tuňáka, u nichž byly jako původ uvedeny Kolumbie nebo Salvador, nemůže uplatnit preferenční režim, a to protože tento důkaz nedokládal, že na základě GSP by mohl být dotčeným výrobkům takovýto původ přiznán.
- 58 Jinými slovy, oznámení informuje dovozce o tom, že výrobky, u nichž byly jako původ uvedeny Kolumbie nebo Salvador, nemohou být považovány za výrobky takovéhoho původu, jenž byl dovozen ze skutečnosti, že tyto výrobky byly vyloveny a zpracovány v těchto zemích, nebo ze skutečnosti, že tyto výrobky byly považovány za pocházející z těchto dvou zemí poté, co byly vyloveny nebo zpracovány v jiné zemi, na kterou se vztahuje GSP. Jak již bylo konstatováno, předmětné oznámení zmiňuje preferenční režim GSP bez jakéhokoli dalšího upřesnění, zejména pokud jde o dotčené sdružení zemí.
- 59 Z jednoho z možných výkladů oznámení lze sice dovodit, že tato zmínka v zásadě odkazuje na regionální sdružení II, k němuž náleží obě dotčené země, a to zejména na základě zmínky o „kumulaci původu“, nic to však nemění na tom, že z důvodu nepřesné formulace oznámení nelze vyloučit ani to, že si některé subjekty, a to i velmi zkušené, mohou oznámení vykládat tak, že se vztahuje na všechny dovozy z jakékoli země, na kterou se vztahuje GSP, jež však nesplňují předepsaná kritéria kumulace původu, která jsou stanovena v pravidlech systému GSP, a přitom u nich byly jako původ uvedeny Kolumbie a Salvador. Tento výklad je možný, neboť se na jedné straně v oznámení pouze uvádí, že předmětné dovozy „nesplňují požadavky na kumulaci původu, které jsou stanoveny v pravidlech systému GSP týkajících se původu“, bez dalšího vysvětlení, a na druhé straně je třeba přihlídnout k tomu, že třetí pododstavec oznámení je nutno vykládat ve světle jeho prvních dvou pododstavců, z nichž je patrné, že problémy souvisí s dovozy označenými za pocházející z Kolumbie a Salvadoru.
- 60 V této souvislosti je třeba podotknout, že s ohledem na zvláštní význam oznámení dovozcům – jak bylo konstatováno v bodech 44 a 45 výše – musí být toto oznámení obzvláště jasné, zejména ohledně otázky, na které země se vztahuje. To platí tím spíše, že přímo ze znění čl. 220 odst. 2 písm. b) pátého pododstavce CKS vyplývá, že toto oznámení musí upozornit na to, že existují odůvodněné pochybnosti, zda „daná země“ správně uplatňuje preferenční režim. Předmětné ustanovení tak neodkazuje na „sdružení zemí“ ani na několik zemí, které by subjekty musely určit dedukcí na základě obecných informací Komise o případném výskytu dalších nespécifikovaných nebezpečí. Navíc je třeba konstatovat, že Komise mohla bez větších potíží upřesnit dosah oznámení uvedením jednotlivých zemí, a to tím spíše že v minulosti zveřejnila – jak sama uznává – pouze velmi omezený počet oznámení dovozcům (viz bod 41 výše), z čehož plyne, že nelze přihlížet k jakékoli nutnosti administrativního usnadnění, které by Komisi zavazovalo k tomu, aby v zájmu rychlosti provedla určení prostřednictvím uvedení určitého sdružení zemí.
- 61 Za těchto okolností je třeba uvést, že pokud jde o třetí pododstavec oznámení, je třeba ještě konkrétněji konstatovat, že jeho význam není dostatečně jasný na to, aby bylo možno pochopit přesný dosah tohoto oznámení, ať již jde o jeho francouzskou verzi, která je formulována velmi obecně, nebo o některé jiné relevantní jazykové verze.
- 62 Ve španělské verzi je psáno: „Por otro lado, no se puede excluir que haya importaciones procedentes de otros países que se acojan al sistema de preferencias generalizadas (SPG) sin cumplir los requisitos fijados en las normas de origen del SPG relativas a la acumulación de origen.“ To znamená, že nelze vyloučit, že zásilky jsou dováženy z jiných zemí, které požívají výhod GSP, aniž splňují požadavky na kumulaci původu, které jsou stanoveny v pravidlech týkajících se původu. I takováto formulace je přitom obzvláště široká a nepřiliš přesná, pokud jde o země, na které se oznámení konkrétně vztahuje, nebo o přesné podmínky, které nebyly splněny, tj. pokud jde o základ, z něhož vyplývalo, že kumulaci původu nelze přiznat.

- 63 Pokud jde o anglickou verzi, ta neposkytuje žádná dodatečná upřesnění: „Moreover, it cannot be excluded that consignments are imported from other countries benefitting from the generalized system of preferences (GSP) without fulfilling requirements of GSP rules of origin concerning cumulation of origin.“ Předmětnými dovozy mohou být takové dovozy, u nichž byly jako původ uvedeny Kolumbie nebo Salvador, avšak ve skutečnosti pocházejí z jiné země.
- 64 První tři pododstavce oznámení tedy neobsahují dostatečné údaje k přesnému vymezení jeho dosahu, a to ani tehdy, když jsou vykládány ve vzájemném spojení.
- 65 Jak již bylo uvedeno, z prvních dvou pododstavců oznámení vyplývá pouze to, že z důvodu odůvodněných pochybností o použitelnosti důkazu o původu předloženého v Unii bylo shledáno, že se na dovozy výrobků z tuňáka, u nichž byly jako původ uvedeny Kolumbie nebo Salvador, nevztahuje preferenční režim, neboť tento důkaz nedokládá, že na základě GSP mohl být dotčeným výrobkům takovýto původ přiznán (viz bod 57 výše). Porušení pravidel o původu bylo tedy konstatováno ve vztahu k dovozům, u nichž byly jako původ uvedeny dvě země náležející k regionálnímu sdružení II pro uplatnění GSP.
- 66 Třetí pododstavec oznámení mimoto uvádí, že „nelze vyloučit“, že zásilky jsou dováženy z jiných zemí, které požívají výhod systému GSP, aniž splňují požadavky na kumulaci původu, které jsou stanoveny v pravidlech týkajících se původu, jak uvádí zejména španělská verze. Jak již bylo zdůrazněno, ačkoli čl. 220 odst. 2 písm. b) pátý pododstavec CKS konkrétně odkazuje na „danou zemi“, třetí pododstavec oznámení takovou zemi nebo takové země jmenovitě neuvádí. Dále na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, není v případě neupřesnění učiněné chyby, jejímž důsledkem byla nemožnost splnit podmínky pro kumulaci původu, možné přinejmenším s dostatečnou jistotou dovodit, že každý hospodářský subjekt pochopí, že se oznámení vztahuje pouze na země náležející k regionálnímu sdružení II, tj. země náležející k těmto sdružení jako Kolumbie a Salvador.
- 67 K poslední zmíněné skutečnosti je totiž třeba ještě podotknout, že bylo na Komisi – pokud to bylo jejím záměrem – aby při formulaci znění oznámení přinejmenším přesně vymežila sdružení II, na které se vztahuje GSP, aby tak každý zúčastněný subjekt mohl „dané země“ bez jakékoli pochybnosti identifikovat. Tato zmínka však není v oznámení obsažena a nelze ji nutně dovodit z pouhého odkazu na „regionální kumulaci“, jak bylo uvedeno výše. Za těchto okolností nelze vyloučit, že určitý subjekt může oznámení chápat tak, že obsahuje obecný odkaz na všechny situace, jež mohou nastat pro jakýkoli režim GSP, a že se vztahuje na všechna opatření k obcházení pravidel o kumulaci původu.
- 68 Je proto třeba shledat, že ani zkušený dovozce nemusel při výkladu oznámení nutně pochopit, že předmětné dovozy výrobků z tuňáka z některé ze zemí náležejících k těmto regionálnímu sdružení II, jsou jedinými dovozy, k nimž se vážou pochybnosti vyjádřené ohledně dokladů o původu. Nedostatečná jasnost oznámení, které obsahovalo pouze obecnou informaci, podle níž nelze vyloučit nesrovnalosti v jiných zemích, neumožňovala rozptýlit pochybnosti o rozsahu jeho zeměpisné působnosti.
- 69 Konečně skutečnost, že hospodářským subjektům přísluší provést důkladnou analýzu oznámení v tom smyslu, že si jej budou vykládat ve světle všech jeho případně možných významů nebo že srovnají jeho jednotlivé jazykové verze, je další indicií nasvědčující tomu, že znění tohoto oznámení nelze považovat za dostatečně přesné pro účely uplatnění zásad vytyčených judikaturou připomenutou v bodech 44 a 45 výše, to znamená v zájmu zaručit právní jistotu a ochranu legitimního očekávání hospodářských subjektů. Komise ostatně na jednání sama uznala, že by bylo přesnější jmenovitě uvést země, na které se oznámení vztahuje. Za těchto okolností platí, že ačkoli poslední pododstavec oznámení odkazuje na to, že unijní subjekty přijmou „veškerá potřebná opatření“ ve vztahu k „dotčenému zboží“, nelze shledat, že tyto výrazy mohly být ze znění oznámení chápány v tom smyslu, že zahrnují i sporné dovozy z Ekvádoru.

- 70 Komise se proto dopouští nesprávného právního posouzení tím, že tvrdí, že se předmětné oznámení týká sporných dovozů z Ekvádoru, tedy ze země, která náleží k regionálnímu sdružení II pro účely GSP, aniž má skutečnost, že tato země není v oznámení zmíněna, jakýkoli dopad. S ohledem na analýzy plynoucí z bodů 49 až 69 výše se Komise rovněž dopustila nesprávného právního posouzení tím, že měla za to, že dlužník se proto nemohl odvolávat na svou dobrou víru.
- 71 Ostatní tvrzení Komise nemohou tento závěr znehodnotit. Zaprvé, otázka praxe Komise v jiných oznámeních dovozcům, která ne vždy uvádí dotčené země jmenovitě, je totiž irelevantní, i kdyby se považovala za prokázanou, neboť podmínky stanovené v samotném znění čl. 220 odst. 2 písm. b) pátém pododstavci CKS jsou jasné, a dále otázka, zda konkrétní oznámení dovozcům splňuje podmínky stanovené v právních předpisech, musí být posuzována *ad hoc*, a nikoli na základě analýzy z hlediska údajné dřívější praxe Komise.
- 72 Zadruhé v rozsahu, v němž Komise odkazuje na cíl oznámení, kterým je zejména umožnit členským státům chránit finanční zájmy Unie na straně jedné a subjektům chránit své hospodářské zájmy na straně druhé, je nutno konstatovat, že nepřesnost předmětného oznámení neumožňovala uvedeného cíle dosáhnout. Měla-li Komise za to, že bylo třeba jednat tak, aby nebyl obcházen cíl oznámení vztahujícího se na Kolumbii a Salvador, měla toto oznámení formulovat přesněji, pokud jde o ostatní země, na které se vztahuje, aby se tak vyloučilo jakékoli možné podvodné přemístění obchodních toků souvisejících s rybolovem dotčených produktů.
- 73 Zatřetí, pokud jde o četné odkazy na skutečnost, že dotčenými subjekty jsou v projednávané věci velmi zkušené profesionální působící na různých zeměpisných místech světa, je třeba podotknout, že se nejedná o okolnost, na základě níž by mělo být dovozeno, že by tyto subjekty měly nést odpovědnost za to, že Komise nepřiliš jasně formulovala oznámení, které jim právě mělo sloužit jako vodítko při jejich činnostech.
- 74 Ze všeho výše uvedeného vyplývá, že Komise nemohla na základě předmětného oznámení v napadeném rozhodnutí tvrdit, že se dlužník nemohl odvolávat na svou dobrou víru při uplatňování čl. 220 odst. 2 písm. b) CKS, aby dosáhl toho, že dovozní clo nebude vybráno ve vztahu k situaci následující po 21. květnu 2010.
- 75 Z napadeného rozhodnutí, konkrétně z bodu 30 a následujících jeho odůvodnění, i z odpovědí na otázky položené Tribunálem, jež uvedla Komise na jednání, vyplývá, že dobrou víru dlužníka a jeho náležitou péči vyloučila na základě čl. 220 odst. 2 písm. b) pátého pododstavce a názoru, že se předmětné oznámení týkalo i sporných dovozů z Ekvádoru. Je třeba dodat, že jak vyplývá z bodu 28 odůvodnění napadeného rozhodnutí a z jeho článku 1, Komise měla za to, že dlužník nemohl chybu odhalit před tím, než bylo přijato předmětné oznámení. Kromě toho není mezi účastníky řízení sporu o tom, že dlužník postupoval se stejnou náležitou péčí před zveřejněním oznámení ze dne 21. května 2010 i po něm, přičemž Komise dlužníkovi vytýká spíše to, že po zveřejnění oznámení neprovedl důkladnější kontrolu (v tomto smyslu viz bod 33 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 76 Vzhledem k tomu, že toto oznámení nelze – jak bylo konstatováno – vykládat tak, že se s dostatečnou přesností vztahuje i na dovozy z Ekvádoru, nelze od dlužníka vyžadovat, aby po zveřejnění uvedeného oznámení změnil svůj přístup. Odlišný postoj by oslabil právní jistotu hospodářských subjektů, které by v případě pochybností o dosahu jakéhokoli oznámení dovozcům musely vždy preventivně uplatňovat dodatečná ochranná opatření, a to i ve vztahu k dovozům ze zemí, jež nebyly jasně označeny jako země, jichž se týkají pochybnosti Komise.
- 77 Je proto třeba prvnímu žalobnímu důvodu Španělského království vyhovět, a zrušit článek 2 napadeného rozhodnutí, v němž Komise rozhodla o neprominutí dovozního cla ve výši 1 094 987,04 eura, aniž je třeba rozhodnout o ostatních žalobních důvodech.

K nákladům řízení

- 78 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 79 Vzhledem k tomu, že Španělské království požadovalo náhradu nákladů řízení a Komise neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Španělským královstvím.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (pátý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Článek 2 rozhodnutí Komise C(2014) 3007 final ze dne 15. května 2014, kterým bylo konstatováno, že v konkrétním případě je prominutí dovozního cla odůvodněno pro určitou částku, ale není odůvodněno pro jinou částku (REM 03/2013), se zrušuje.**
- 2) **Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Dittrich

Schwarcz

Tomljenović

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 15. prosince 2016.

Podpisy.